

FOTO: JONAS GRATZER

Khatol Sahebzada, i mitten, blev klar med sin journalistutbildning för några månader sedan. Hon och studenterna vid Kabuls universitet säger att det fortfarande finns fördomar mot kvinnliga journalister, men att det håller på att förändras.

Afghanska journalister bryter mot traditionen

Allt fler afghanska kvinnor studerar journalistik på universitetet och åtminstone i Kabul börjar de kvinnliga journalisterna bli accepterade. Men fortfarande anser många män att det är olämpligt att kvinnor intervjuar män.

– Jag är singel, allt mitt fokus ligger på jobbet.

Orden kommer från en av Afghanistans mest kända kvinnliga journalister, Jawida Ahmadi, chefredaktör på Suboot News Agency och en förebild för kvinnliga journalister i landet, både som chefredaktör men även som professor på Kabuls universitet, där hon undervisar i journalistik fem dagar i veckan.

– Det är fortfarande 70 procent män och 30 procent kvin-

nor bland mina elever, men vi ser en förändring. Kvinnor har mer att säga till om nu än tidigare. Jag vill med journalistikens hjälp förändra mitt land, säger Jawida Ahmadi.

Tidningen Suboot Weekly har funnits i knappt två år och artiklarna skrivs på tre språk: pash-to, dari (persiska) och engelska. Redaktionen består förutom Jawida Ahmadi av ytterligare en kvinna och två män.

Tidningens största problem är inte en begränsning av yttrandefriheten, som man kanske skulle kunna tro, utan snarare att den allt större konkurrensen från de stora mediehusen hotar att slå ut mindre aktörer som Suboot.

– Det finns 400 tryckta medier i Afghanistan och hundra av

dem ligger i Kabul. Vi har 105 radiostationer och 35 TV-kanaler. Amerikanerna brukar kalla oss för "landet av TV-kanaler". Det är TV-kanalerna som är våra största konkurrenter.

Den ekonomiska situationen för Suboot, som har läsare i landets alla 34 provinser, ser allt dystrare ut, vilket har lett till att antalet medarbetare runt om i landet har minskat till nio från tidigare 28. Jawida Ahmadi söker finansiering hos olika organisationer inom EU och i USA men får gång på gång kalla handen.

– I Afghanistan måste man ha kontakter med rätt personer för att få tillgång till bidrag och det har tyvärr inte jag.

Jawida Ahmadi slår tillbaka mot alla som försöker tysta henne. Det förekommer att hon tra-

Det finns många människor i vårt land som inte tror att kvinnor kan vara journalister men jag är ett levande bevis på motsatsen."

Khatol Sahebzada

kasseras och hotas för att hon är kvinna, men det bryr hon sig inte om.

– Jag är journalist och skriver fakta, vilket även innebär att jag skriver om kvinnors rättigheter och våldet riktat mot dem.

Medan vi sitter och pratar blir hon plötsligt avbruten av att landets största TV-kanal Tolo rapporterar att talibaner i fyra provinser, däribland i huvudstaden, har inlett sin våroffensiv och beskjuter bland annat de iranska och ryska ambassaderna i Kabul. Jawida Ahmadi och hennes kollega, den manlige reportern Mir Tawfiq Ansari, är vana vid attacker och verkar inte ta det hela med någon större oro utan dukar i stället fram te och kakor.

Journalisten Khatol Sahebzada,